

מ"ת (נצרת) 3775-05-17 - מדינת ישראל נ' נוי מרק

מ"ת (נצרת) 3775-05-17 - מדינת ישראל נ' נוי מרק שלום נצרת

מ"ת (נצרת) 3775-05-17

מדינת ישראל

נגד

נוי מרק (עציר)

בית משפט השלום בנצרת

[14.05.2017]

כבוד השופט דניאל קירס

החלטה

1. בפני בקשה לעצור את המשיבה עד לתום ההליכים.

2. על-פי הנטען בכתב האישום, אמה של המשיבה עבדה כמטפלת של המתלון, יליד 1935, בעקבות ניתוח צנתור שעבר. ביום 19.4.2017 עבדה אחותה הקטינה של המשיבה בבית המתלון, בעבודות ניקיון. לאחר שסיימה לנקות את ביתו, הסיע המתלון את הקטינה לביתה, ובשעה שישיבה ברכבו, גנבה האחות הקטינה צרור מפתחות שהיה מונח בו, והכיל מפתח לדירת המתלון ולחדר פנימי בה המכיל רכוש רב. הקטינה מסרה את צרור המפתחות לבן זוגה של המשיבה, חוסיין פשאפשה. נטען, כי בשעה 21:00 או באותו ערב או בסמוך לכך, המשיבה התפרצה לדירת המתלון תוך שימוש בצרור המפתחות שגנבה הקטינה. על-פי הנטען, הנאשמת גנבה מתוך הדירה 2000 ₪ במזומן ויצאה מן הדירה. בהמשך הערב - כך נטען - שבה המשיבה והתפרצה לדירה; בזו הפעם גנבה המשיבה בקבוק וודקה, שוקולדים וקופסאות סיגריות. נטען כי באותו לילה חברה המשיבה לחוסיין ומהמדי פשאפשה, והם התפרצו לדירה בצוותא חדה; פתחו את החדר הפנימי, וגנבו ממנו כספת שהכילה 2500 יורו, כ-40,000 ₪ במזומן, תכשיטי זהב וכסף בשווי כולל שנאמד בכ-40,000 ₪. נטען כי השלושה הסתירו את הכספת בין השיחים ליד בית ספר עמל ולאחר מכן הובילו אותה באמצעות רכב שהביא מהדי לשדה פתוח, שם פרצו את הכספת באמצעות ברזלים ופטיש והתחלקו בשלל הגניבה. המאשימה מואשמת בהתפרצות בצוותא לבית מגורים בכוונה לגנוב, לפי סעיף 406(ב) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וכן בגניבה בצוותא, עבירה לפי סעיף 384 בצירוף 29 לחוק זה.

3. ביום 1.5.2017, לפני הגשת כתב האישום, הוארך מעצרה של המשיבה נוכח הצהרת תובע (מ"י (נצ')) (41969-04-17). המשטרה עררה על החלטה, ובית המשפט המחוזי קיבל את הערר הורה על שחרור המשיבה בתנאים (עמ"י (נצ')) (1468-05-17). כבוד הנשיא ד"ר א' אברהם קבע בהחלטתו "עיינתי בתיק החקירה, והוא אכן מבסס קיומה של תשתית ראיה להוכחת האשמה, בדרגה הצריכה לדיון על פי סעיף 17(ב) לחוק. אלא שבכך אין די, כי אם יש צורך בעילה להמשך המעצר. העילה הרלוונטית לנו היא מסוכנותה של העוררת. עם מסוכנות זו ניתן להתמודד עם חלופה מתאימה, נוכח גילה הצעיר של העוררת, והעדור כל עבר פלילי. כאשר אלו הם פני הדברים, והעבירה הינה עבירת רכוש (ראשונה), אינני רואה כיצד ניתן לעוצרה עד תום ההליכים. ואם כך, הוא, וכאשר החקירה נסתיימה, אין עוד מקום להמשך מעצרה". המשיבה שוחררה בתנאים לרבות מעצר בית.
4. עם הגשת כתב האישום ביום 3.5.2017 ביקשה המדינה לעצור את המשיבה עד לתום ההליכים נגדה.
5. "...לא בנקל יורה בית המשפט על מעצרו של נאשם שכבר שוחרר ממעצר [ראו למשל: בש"פ 2327/08 ליפשיץ נ' מדינת ישראל, 23.3.2008, סעיף 16]. ככלל, מי ששוחרר ממעצר יוחזר אליו רק אם הפר את תנאי השחרור, או אם נתחדשו נסיבות המחייבות את החזרתו למעצר וחריגה מכלל זה עשויה להיות מוצדקת רק במקרים חריגים ועל יסוד נימוקים כבדי משקל [ראו למשל: החלטתו של השופט ס' ג'ובראן בבש"פ 1237/04 מדינת ישראל נ' גיאסוב, 11.2.2010]. שני רציונאלים מרכזיים מונחים בבסיסה של הלכה זו: הראשון, אם נאשם התהלך חופשי עובר למעצרו עד תום ההליכים או שוחרר בשלב מעצר הימים, כי אז ככל הנראה המסוכנות הנשקפת ממנו אינה כה גבוהה והחשש כי ישבש מהלכי משפט וימלט מאימת הדין הוא קטן ומשכך אין הצדקה להשיבו למעצר. השני, אינטרס ההסתמכות של מי ששוחרר ממעצר שלא להיעצר שוב" (בש"פ 8015/09 קוניוף נ' מדינת ישראל, פס' 28 (20.10.2009)).
- המבקשת הפנתה לבש"פ 6548/16 אכבאריה נ' מדינת ישראל (24.8.2016), בה נדחתה בקשת רשות לערור על החלטה המורה על מעצרו של נאשמים בשלב בקשה למעצר עד תום ההליכים לאחר שניתנה בעניינם החלטה על שחרורם בשלב מעצר ימים. אולם שם, לא מדובר היה באנשים ששוחררו בפועל והושבו למעצר, אלא באנשים אשר לא עמדו מלכתחילה בתנאים שנקבעו לשחרורם כך שהם היו עדיין במעצר; וכבוד השופטת ע' ברון אבחנה את הפרשה שנדונה שם מפרשת קוניוף, תוך קביעה שמאחר והמבקשים שם לא שוחררו בפועל לא ניתן להקיש מפרשת קוניוף. עוד אבהיר כי ההחלטה להורות על מעצרו של המבקשים בפרשת אכבאריה לא היתה החלטה לעצור עד לתום ההליכים, אלא החלטה בשלב הראשוני של הבקשה למעצר עד תום ההליכים, עד לקיום הדיון לגופו של עניין. על רקע זה עמדה השופטת ברון על האפשרות שהבקשה למעצר עד תום ההליכים כולל מידע חדש אשר לא עמד בפני בית המשפט בעת החלטת השחרור בשלב מעצר הימים. אין אלה נסיבות ענייננו: בענייננו הצדדים כבר טענו לגוף הבקשה למעצר עד תום ההליכים, והמדינה לא הצביעה על כל מידע חדש בתיק אשר לא עמד בפני בית המשפט בשלב החלטת השחרור.
6. ב"כ המבקשת טענה לשיקול הדעת השיפוטי העצמאי של מותב זה בבקשה זו למעצר עד תום ההליכים המהווה שלב דיוני נפרד ושונה משלב הבקשה להארכת מעצר הימים נוכח הצהרת תובע. מותב זה בוודאי חייב לשקול בעצמו את הנסיבות ואת הדין, אולם במסגרת זו אין מקום להתעלם משחרור המשיבה בשלב מעצר הימים. אדרבא, עיינו הראות כי על-פי ההלכה הפסוקה של בית המשפט העליון, עובדת השחרור בתנאים של המשיבה בשלב הדיוני הקודם משמעה שככל הנראה המסוכנות הנשקפת ממנה אינה כה גבוהה והחשש כי תשבש מהלכי משפט ותימלט מאימת הדין הוא קטן ומשכך אין הצדקה להשיבה למעצר.

7. המדינה - לא הצביעה על כל טעם אשר יצדיק מעצרה של המשיבה על-פי החרג, חלף המשך שחרורה בתנאים על-פי הכלל. על כן הנני דוחה את הבקשה ומורה על המשך תחולת תנאי השחרור עד לתום ההליכים.
8. הסנגורית הנכבדה מבקשת לאפשר למשיבה, תלמידת כיתה י"ב, לצאת ממעצר הבית על מנת להשלים 12 שנות לימוד. החלטה זו ניתנת במחצית חודש מאי, והלימודים מסתיימים בעוד כחודש מהיום. המבקשת מתנגדת לבקשה: היא טוענת כי היתר זה יותיר את הציבור ללא כל הגנה, כאשר לפי הבקשה, בחלק ניכר מהימים המשיבה לא תהא נתונה תחת השגחה. אין להתעלם מכך שהעבירה המיוחסת למשיבה היא עבירת התפרצות בצוותא, בנסיבות אשר מקימות מסוכנות בקשר לעבירת רכוש (ראו בש"פ 1307/10 דנינו נ' מדינת ישראל, פס"ט (28.2.2010)). אולם מדובר בבגירה צעירה, בת 18, תלמידת י"ב, ללא כל עבר פלילי, ואין מדובר בעבירה הנמנית עם המסוכנות ביותר, גם לא עם עבירות הרכוש המסוכנות ביותר. הגעתי למסקנה שיש להיעתר לבקשת המשיבה לצאת ממעצר הבית לשם לימודיה ומבחינה, וזאת כאשר המשמורן ילווה אותה אל בית הספר וממנו. שכן, המדינה כבר הותירה לשיקול דעת בית המשפט, ביום 5.5.2017, לאחר הגשת הבקשה למעצר עד תום ההליכים ולפני הדיון לגופה, את בקשת המשיבה לצאת ממעצר הבית על מנת להיבחן בבחינה במסגרת לימודיה. בכך גילתה המבקשת את דעתה לפיה אין בעצם היציאה של המשיבה ממעצר הבית לצורך ענין לימודי, מסוכנות או עילה לשיבוש אשר אינה מאפשרת אותה. ודוק: המדינה לא התנתה את הותרת היציאה למבחן לשיקול דעת בית המשפט בכך שמשמורן יפקח על המשיבה גם תוך כדי המבחן; תנאי זה הוסף על ידי, באותו השלב ולפני ששמעתי את הבקשה למעצר עד תום ההליכים לגופה. ואכן הותר למשיבה לצאת למבחן זה באופן מפקח. אמנם הבקשה הנוכחית היא לצאת ללימודים 4 פעמים בשבוע במשך 3 וחצי שעות כל פעם (וכן למסיבת סיום) בחודש הקרוב, ולעתים "הכמות עושה איכות". דא עקא, הפסיקה הכירה בחשיבות היציאה למעצר בית לצרכי עבודה, ובעניינו מדובר ביציאה ממעצר בית על מנת לאפשר לאדם צעיר לסיים, בחודש הקרוב, 12 שנות לימוד; ודומני שמדובר בחשיבות כפולה ומכופלת. לא אפריז אם אומר כי השלמה או אי השלמה של 12 שנות לימוד עשויה לשאת השלכות גורליות לחייו של אדם. זאת, הן ככלל, והן בפרט, בראי השאלה אם יבחר לחיות את חייו כחיים נורמטיביים. ראו בש"פ 6372/14 פלוני נ' מדינת ישראל (2.10.2014), בו קבע כבוד השופט ע' פוגלמן כי "שהות בבית ספר הינה חיונית עבור קטין אשר סטה מעט מדרך הישר", ונתן רשות לערור וקבע כי יותר לתלמיד י"ב נעדר עבר פלילי, אשר הואשם בכך ששידה אבנים וירה זיקוקים לכיוון כוחות הבטחון בעודו רעול פנים, לצאת ממעצר הבית ללימודים, בפיקוח אל בית הספר וממנו. בעניינה של המשיבה שבפנינו, המדינה אף לא הצביעה על סיכון מיוחד הנובע מהנוכחות בבית הספר (כגון טענה שמי מהשותפים לעבירה הנטענת לומדים בו וכד'). יוער, כי הסיכויים לטובת בטחון הציבור הטמונים בהיתר לצאת ממעצר הבית ללימודים בחודש הקרוב עד השלמת 12 שנות לימוד, עשויים להיות גדולים מהסיכונים לביטחון הציבור הטמונים בכך. רוצה לומר - לא זו בלבד שהאיזון בין בטחון הציבור לזכויות המשיבה מצדיק יציאתה ללימודים; ייתכן כי בנוסף לכך, דווקא לשם בטחון הציבור יש מקום להיתר את היציאה ללימודים בנסיבות הענין.
9. לאור האמור לעיל, הנני מורה על שחרור המשיבה בתנאים כדלקמן, עד תום ההליכים נגדה:

א. המשיבה תשהה במעצר בית מלא בביתו של דודה, מר רומי שרלי יצחק, ברחוב שפינוזה 3א בגבעת המורה. אין היא רשאית לצאת את פתח הבית, כי אם לבית המשפט על מנת ליטול חלק בדיונים שיתקיימו בעניינה, ולבית הספר ולמבחנים, כמפורט להלן.

ב. המשיבה רשאית לצאת ממעצר הבית על מנת להגיע לבית ספר תיכון טכנולוגי אופק בעפולה בימים א', ב' ג' וה' בשבוע, ללימודים בשעות 8:30 עד 12:00, וזאת עד 7.6.2017. כן תהיה רשאית המשיבה לצאת ממעצר הבית כדי להגיע למבחנים חיצוניים ביום 18.5.2017, 21.5.2017 ו-13.6.2017, בתנאי שתגיש לבית המשפט אסמכתאות על השעות והמקום בהם יתקיימו מבחנים אלה מראש ותקבל אישור על כך מבית המשפט. כן רשאית המשיבה להגיע למסיבת סיום לימודיה, בבית הספר ביום 7.6.2017 בשעות 18:00 עד 21:00. מובהר כי בכל יציאה מהיציאות הנזכרות בסעיף זה ובכל יציאה לבית המשפט, על המשמורן ללוות את המשיבה אל בית המשפט, בית הספר או מקום המבחן, לפי הענין, ובחזרה ממנו למקום מעצר הבית, והיציאה תהיה ממעצר הבית במישרין לבית המשפט, בית הספר או למקום המבחן, והחזרה תהא במישרין למקום מעצר הבית.

ג. בכל שעה משעות היממה ישהה עמה המשמורן הנ"ל, בין בביתו ובין בדרך אל בית המשפט, בית הספר או מבחן וממנו כאמור. אם תפר המשיבה את תנאי השחרור בערובה, יהיה על המשמורן הנ"ל לדווח מיד למשטרה, אחרת אפשר והערובה שנתן לשחרורה של המשיבה בהחלטה מיום 1.5.2017, תחולט.

ד. ההתחייבות עליה חתמה המשיבה בסך ₪ 15,000 והערבות עליה חתם המשמורן במסגרת שחרורה ביום 1.5.2017, יעמדו בעין עד לתום ההליכים.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי
ניתנה היום, י"ח אייר תשע"ז, 14 מאי 2017, במעמד הצדדים.